

Sygn. akt IV U 26/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekr.sąd. Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2021 roku

sprawy z odwołania M. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o odszkodowanie

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 19 listopada 2020 roku

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób ,że zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. na rzecz ubezpieczonego M. R. (2) kwotę 2952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem jednorazowego odszkodowania.

Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Sygn. akt IV U 26/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 listopada 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisu art. 11 ust. 1 oraz art. 16 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tj. Dz.U. z 2019 r., poz. 1205 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 września 2020 r., odmówił ubezpieczonemu M. R. (2) prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 23 czerwca 2020 r. z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej wypadku.

Ubezpieczony złożył odwołanie od decyzji i podał ,że decyzja była niesłuszna. Blizna nadal powoduje tkliwość i ból.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał stanowisko podane w decyzji.

Wskazano ,że zgodnie z przepisem art. 11 powołanej ustawy, jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala Lekarz Orzecznik lub Komisja Lekarska.

U ubezpieczonego nie stwierdzono stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony M. R. (2) uległ w dniu 23 czerwca 2020 r. wypadkowi przy pracy . Podczas pracy doznał poparzenia pośladka i lewego uda.

Dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku k.4-6 akt sprawy

W dniu 22 września 2020 r. ubezpieczony M. R. (1) złożył wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania, w związku z wypadkiem przy pracy. Organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS. Orzeczeniem z dnia 15 października 2020 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił o % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 23 czerwca 2020 r. Na skutek wniesionego przez ubezpieczonego sprzeciwu od orzeczenia lekarskiego, sprawę przekazano do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS. Orzeczeniem z dnia 10 listopada 2020 r. Komisja Lekarska ZUS ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 23 czerwca 2020 r.

Ubezpieczony nie został zbadany przez Lekarza Orzecznika i Komisję Lekarską. Orzeczenia wydano w oparciu o dostarczoną dokumentację lekarską.

Na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 10 listopada 2020 r., zaskarżoną decyzją Organ rentowy odmówił Wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 23 czerwca 2020 r., ponieważ nie stwierdzono u ubezpieczonego jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: dokumentacja lekarska w aktach sprawy k.8 oraz w aktach ZUS, orzeczenia Lekarza Orzecznika i Komisji Lekarskiej w aktach ZUS

Poparzenie będące następstwem wypadku z dnia 23.06.2020 spowodowało długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3% - zgodnie z punktem 149 tabeli orzeczniczej (załącznik do rozporządzenia MPiPS z dnia 18.12.2002 poz.1974). Zgodnie z & 8 pkt. 3 Rozporządzenia wysokość uszczerbku ustalono poniżej przewidzianych widełek, albowiem istniejące zmiany mogą powodować dolegliwości podczas przebywania w pozycji siedzącej i ucisku na zmiany bliznowate, jednak nie powodują one zaburzeń funkcji ruchowej. Biegły nie zgodził się z orzeczeniami lekarzy orzeczników ZUS, albowiem w orzeczeniach tych nie uwzględniono zaburzeń czucia okolice blizn i dolegliwości związanych z przebywaniem w pozycji siedzącej.

Dowód: opinia biegłego k.20-21v

Organ rentowy złożył zastrzeżenia do opinii. Wskazano ,że w oparciu o załączone fotografie stwierdzono ewolucję ran pod wpływem leczenia - do etapu przebarwienia w okolicy krętarza kości udowej lewej oraz przebarwienia w okolicy pośladka lewego o średnicy około 3 cm, co nie spowodowało oszpecenia ani zaburzeń funkcjonalnych a w związku z tym uszczerbku na zdrowiu. Z opinii biegłego sądowego wynika, że u badanego doszło do oparzenia termicznego II stopnia okolice uda lewego oraz pośladka. Rany oparzeniowe tej głębokości goją się bez pozostawienia blizn, ponieważ dotyczą powierzchniowych warstw naskórka. W związku z tym, występowanie zaburzeń czucia jest wątpliwe. Jedyną zmianą, która może wystąpić po tego rodzaju oparzeniu jest przebarwienie skóry, które stwierdziła Komisja Lekarska na podstawie zdjęć i nie powoduje ono zaburzeń funkcjonalnych.

Dowód: pismo ZUS z dnia 26 maja 2021r. k.34

Biegły uzasadnił ,że w Karcie Informacyjnej z pobytu szpitalnego w rozpoznaniu wpisano: Oparzenie termiczne II stopnia biodra i kończyny dolnej, jednak w tej samej karcie w epikryzie znajduje się wpis: Wypadek w pracy- oparzenie prądem II°/III° uda lewego i pośladka lewego.

Jak wynika z dokumentacji z poradni chirurgicznej gojenie zmian trwało ponad dwa miesiące, stosowano preparat G., który stosuje się na rany w etapie oczyszczania, ziarninujące i naskórkujące. Trudno jest uznać, że takie zmiany po zakończeniu leczenia skutkują jedynie przebarwieniami skóry. Biegły nie dokonywał oceny następstw wypadku na podstawie zdjęć, lecz na podstawie bezpośredniego badania, choć na załączonych zdjęciach widoczna jest wyraźnie

ziarninująca zmiana z ubytkiem skóry w części centralnej. Oczywiście jest, że zmiany tego typu muszą spowodować obecność blizny a nie przebarwienia skóry.

Dowód : opinia uzupełniająca k.61

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii uzupełniającej i wniósł o opinie innego biegłego.

Dowód: pismo ZUS z dnia 28 lipca 2021r. k.50

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny, w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, ustalony został na podstawie treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz opinii biegłego chirurga-ortopedy . Istotnym był główny przedmiot sporu, który dotyczył prawa do jednorazowego odszkodowania w wyniku uszczerbku powstałego na skutek wypadku przy pracy.

Sąd uznał za miarodajną opinię biegłego chirurga-ortopedy. Osobie tej nie można przede wszystkim odmówić umiejętności i kwalifikacji niezbędnych do sporządzenia opinii, zgodnej z tezami dowodowymi zawartymi w postanowieniu dopuszczającym ten dowód. Biegły posiada wystarczającą wiedzę z dziedziny medycyny objętej zakresem przedmiotowym powyższej opinii.

Przechodząc do rozważań merytorycznych należy wskazać, że zgodnie z dyspozycją art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2015, poz. 1242- dalej ustawa wypadkowa) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń położonych. Z cytowanego przepisu wynikają cztery przesłanki, od spełnienia których uzależnione jest uznanie danego zdarzenia za wypadek przy pracy: nagłość zdarzenia, związek z pracą, skutek w postaci urazu lub śmierć i zewnętrżność przyczyny zdarzenia (por. Jan Jończyk, Ubezpieczenia wypadkowe, PiP 2003/6/3).

Natomiast zgodnie z art.11 ust.1 ustawy z dnia 30.10.2002r.o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych(Dz. U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) ubezpieczonemu, który w skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu , przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

2.Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy.

3. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W komentarzu do art.11 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015, poz. 1242) pod red. Małgorzaty Gersdorf dostępnych w programie Legalis wskazano, że komentowana ustawa posługuje się na potrzeby ustalenia przesłanek przyznania jednorazowego odszkodowania pojęciami stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Za uszczerbek w obu przypadkach uważa się naruszenie sprawności organizmu. Z praktycznego punktu widzenia nie ma znaczenia rozróżnienie na stały i długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Zarówno bowiem w razie doznania jednego, jak i drugiego rodzaju uszczerbku, odszkodowanie przysługuje w jednakowej wysokości (por. uwagi do art 12 WypadkiU).

U ubezpieczonego biegły ustalił 3 % długotrwałego uszczerbek na zdrowiu .

Dla sądu logiczne i wystarczające były wyjaśnienia biegłego , który co istotne zbadał ubezpieczonego, iż wystąpiła wyraźnie ziarninująca zmiana z ubytkiem skóry w części centralnej. Zmiany tego typu jak przedstawił biegły muszą

spowodować obecność blizny ,a nie przebarwienia skóry. Na zdjęciach dołączonych do akt ZUS widoczne usytuowanie poparzenia i powstanie blizny na pośladku, które może powodować dolegliwości podczas przebywania w pozycji siedzącej i ucisku na zmiany bliznowate. Biegły wskazał ,że w orzeczeniach Lekarza Orzecznika i Komisji lekarskiej nie uwzględniono zaburzeń czucia okolicy blizn. Zdaniem sądu skoro biegły zbadał ubezpieczonego to był w stanie ocenić czy takie zaburzenia faktycznie występują. Zostały one przedstawione w wynikach badania przedmiotowego w opinii biegłego. Logicznym jest ,że trudno takie zaburzenie ocenić tylko na podstawie dokumentacji i zdjęć , a na tym wyłącznie oparł się organ rentowy.

W ocenie sądu powołanie w sprawie kolejnego biegłego było zbędne i niepotrzebnie przedłużyłoby postępowanie. Sąd wniosek organu rentowego o dodatkową opinię oddalił.

Zgodnie z art.12 ust. 5 ustawy z dnia 30.10.2002 r. do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477 (14) par. 2 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.